

1. Какъ проводили Иванча въ училището.

Иванчо былъ момченце на десеть годинки; баща му звели Радню. Нашъ Иванчо Раднювъ ималъ братъ, по-старъ отъ него. Веднъжъ Иванова майка подиръ жетва зела да дума на баща му: Радню! време е вече сега подиръ Богородица да проводимъ нашего Иванча въ училището. Ный безъ неговата работа миновамы, защото си имамы помощъ, Стоенчо ни намъ добръ помага и на ныва и въ къщи“. „Нека ходи“, отговорилъ бащата. Купили на Иванча обуца, ушили му абичка и зель Иванчо да ходи въ училището. Кога порасълъ нашъ Иванчо често му идвало на ума за баща му и за майка му, и сѣ са прекръстялъ и думалъ: благодаръ ви, милы родители, затуй дѣто ма сте проваждали въ училище, дѣто ма сте на умъ и на разумъ научили, та сте ми дали хлѣбъ на ржцѣтъ.

Какъ ти е името, бащиното ти, прѣкорьтъ ти? На колко си години? Живы ли ти сж родителейъ, или си сираче? Молишь ли са ты Богу за тѣхъ? Подигни си ржката, съ която са кръстишь. Подигни си лѣвата ржка, подигни десната.

Писменны работы. 1. Напишете какво е казала иванова майка на баща му и баща му какво ѝ е отговорилъ?

2. Препишете отъ прочетенната статія, безъ погрѣшка само тѣзи думы, въ които са срѣща буквата „а“; слѣдъ сѣка дума туряйте точка и послѣ наченвайте сѣка дума съ начална буква. Първата дума пишете съ начална буква.